

РЕШЕНИЕ

№ 4236

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **2898** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, против Решение № 580/17.02.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 111^{-ти} състав, по НАХД № 17493/2021 г., с което е отменено издаденото от касатора **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 38-125/02.11.2021 г. С постановлението, на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5 000 лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, за нарушаване чл. 59, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 с.з. – в качеството си на лице, по смисъла на чл. 4, т. 3 не е идентифицирало, посредством събирането на справките и документите, посочени в чл. 59, ал. 1, касаещи физическото лице, което е действителен едноличен собственик на клиент – юридическо лице, а именно – [фирма].

Касаторът е представляван от служител с юридическо образование, който: поддържа касационната жалба, съдържаща доводи за неправилност на въззивното решение; заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции и възразява за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение; представя и писмена защита.

Ответникът, посредством адвокат и с писмен отговор оспорва касационната жалба.

Желае възстановяване на разноските за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък.

Прокурорът при С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационните жалбогюдатели и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

За да отмени НП № 38-125/02.11.2021 г. въззивният съд, като кредитира дадените по време на административнонаказателното производство обяснения от изпълнителния директор на [фирма] и представеното впоследствие извлечение от търговския регистър на Д., с дата 16.11.2021 г. е приел, че: [фирма] не е извършило административно нарушение, понеже е направило проучване на [фирма], преди да сключи с това дружество на 30.06.2020 г. процесния договор за потребителски кредит; дори да се приеме, че е извършено нарушение, то разкрива явно незначителна степен на обществена опасност, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Въззивното решение е неправилно.

Каза се по – горе, видно е и от наказателното постановление, че на дружеството – ответник е вменено неизпълнение изискванията на чл. 59, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП – (чл. 59, ал. 1): „идентифициране на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент – юридическо лице (в случая- [фирма]), чрез събирането на следните справки и документи: 1. справка от съответния регистър по [чл. 63](#) и документите по [чл. 64](#); 2. документите и справките по [чл. 54, ал. 1](#) и [2](#), както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контролът, съгласно [§ 2 от допълнителните разпоредби](#), както и да няма съмнение, че лицето, за което е получена информация по т. 1, е актуалният действителен собственик; 3. декларация от законния представител или от пълномощника на юридическото лице - когато събраната чрез способите по т. 1 и 2 информация е недостатъчна за идентифицирането на физическото лице, което е действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, както и когато прилагането на способите по т. 1 и 2 е довело до противоречива информация.

Събирането на съответните справки и документи означава физическата им наличност. Този извод произтича и от разпоредбите на чл. 54, ал. 1, ал. 3, ал. 4 ЗМИП. Алинея 8 на чл. 54 допуска „идентифицирането на клиента и проверката на идентификационните данни да се извършват и чрез средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в [Регламент \(ЕС\) № 910/2014](#) или по друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация или квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на [същия регламент](#), при условие че са изпълнени изискванията на този закон и на правилника за прилагането му по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на

идентификацията“. Установено е и не е опровергано, че [фирма] не е изпълнило тези изисквания, по отношение [фирма], понеже не е представило като налични изброените в чл. 59, ал. 1 ЗМИП документи, вкл. декларацията по т. 3. Представеното впоследствие извлечение от търговския регистър на Д., с дата 16.11.2021 г., т.е. – повече от година след датата, на която е извършено административното нарушение не изпълнява изискванията на чл. 59, ал. 1.

Несериозни са и мотивите на районния съд за маловажност на случая. Наказващият административен орган е изложил в процесното НП подробни мотиви, изцяло споделени от касационния съд, за значимостта на обществените отношения, регулирани със специалния ЗМИП. Смисълът на разпоредбите на закона е превенция, по смисъла на чл. 1, чл. 2, която е пряко свързана с финансовата система на Държавата и от там – с националната сигурност. По тази причина контролът по прилагане на Закона се осъществява (чл. 108, ал. 1) от председателя на ДА „НС“, която осъществява дейностите по чл. 4 от Закона за ДА „НС“.

Решението на районния съд подлежи на отмяна. Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора, за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя на общо 160 лева.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в и чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 580/17.02.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 111^{-ти} състав, по НАХД № 17493/2021 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 38-125/02.11.2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции, в размер на общо 160 лв. (сто и шестдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: